

Це розріджене повітря не закінчиться ніколи...

Іван Андрусяк

це розріджене повітря не закінчиться ніколи
ніби варвар в стійлі папи ні стояти ні втекти
люмпен вирвався на волю алебарди стали колом
з-під землі уже прозрілі повилазили кроти

це траяновій побіді так радіє поліс нині
ти видовище до тебе хліб роздали і вино
вовк повинен бути вбитим вовк повинен бути винен
вовк також колись повинен почуватись кабаном

не ошкірюйся даремно впала дакія у корчах
смерть однаково приходить до вовків і до царів
тільки очі не заплющуй ти дивитись мусиш конче
це навічно відіб'ється під півмісяцями брів

одинадцять тисяч звірів проливають кров на сцені
одинадцять тисяч люду вивергають матюки
по околиці блукає тінь з очима авіценни
і рахує на задвірках перелякані зірки